

A א"ד
Intro
Today we will learn בע"ה of דף מז of יבמות.
The topics we will learn about include

Do we believe a person who says he is a גר?
Do we believe a person who says that his גירות was not valid?

A lengthy ברייתא that describes the whole process of גירות

A
Do we believe a person who says he is a גר?

Do we believe a person who says that his גירות was not valid?

The Process of גירות

B A עבד משוחרר if an מחלוקת ישראל לכל that is becoming a ישראל needs to be מקבל עול מצות דבריו

כי את הבכור בן השנואה יכיר
The word יכיר teaches

נאמן אדם לומר זה בני בכור
A person is believed to identify one of his sons as the first-born.

B
A עבד משוחרר if an מחלוקת ישראל that is becoming a ישראל needs to be מקבל עול מצות דבריו

כי את הבכור בן השנואה יכיר

נאמן אדם
לומר זה בני בכור

1 So let's review
 Our Daf continues with the discussion of גירות:
 תנו רבנן
 The פסוק says;
 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו
 From which the Braisa derives several Halachos.
 מי שבא ואמר גר אני
 יכול נקבלנו
 If a person came and said "I'm a גר"
 Do we accept him at his word?
 תלמוד לומר אתך
 במחזק לך
 The word אתך teaches that we must verify it.

בא ועדיו עמו מנין
 Do we accept him if he came with עדים?
 תלמוד לומר וכי יגור
 The תורה does not put any restrictions on accepting a גר.
 The Gemara asks:
 Obviously, we don't need this Posuk to teach us that we accept the testimony of witnesses?
 דאמרי שמענו שנתגייר בבית דינו של פלוני
 We heard that he converted before a certain Bais Din.
 They are only reporting something that they heard. They are not testifying to something they witnessed first-hand.
 Therefore we need the פסוק to teach us that we accept the גר.

The Braisa continues:
 The Posuk says בארצכם
 אין לי אלא בארץ
 בחוצה לארץ מנין
 תלמוד לומר אתך
 You may accept a גר wherever you are, even outside Eretz Yisroel.
 The Gemara asks
 והא אפיקתיה?
 We have already derived one Halachah from אתך, that a גר needs proof of his גירות?
 How can we learn a 2nd teaching from אתך?
 Therefore, the Gemara amends the source:
 חדא מאתך
 וחדא מעמך
 As Rashi cites another Posuk;
 גר ותושב וחי עמך
 From אתך we learn that a גר needs proof.
 From עמך we learn that we accept גרים even in ארץ

The ברייתא concludes
 אם כן מה תלמוד לומר בארצכם
 says רבי יהודה
 בארץ צריך להביא ראיה
 The word בארצכם teaches that in Eretz Yisroel proof IS required, because we are concerned that משום טיבותא דארץ ישראל קמגיירי
 He is claiming to be a גר in order to benefit from the favorable position of אידן in Eretz Yisroel. However, בחוצה לארץ אין צריך להביא ראיה
 In ארץ proof is NOT required, because this concern does not apply, since the status of the Jews is not that good.
 And the חכמים say
 בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך להביא ראיה
 Proof is always required.
 According to the חכמים we learn from בארצכם
 דאפילו בארץ מקבלים גרים
 Even in ארץ ישראל we accept גרים
 דסד"א משום טיבותא דארץ ישראל קמגיירי
 קמ"ל
 We are not concerned that he wants to become a גר in order to benefit from the favorable position of אידן in Eretz Yisroel.
 The גמרא concludes that the הלכה is like the חכמים
 בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך להביא ראיה
 =====

2 The Gemara proceeds with the following Braisa regarding גירות:
 ת"ר
 The Posuk says;
 ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו
 מכאן אמר רבי יהודה
 גר שנתגייר בב"ד הרי זה גר
 בינו לבין עצמו אינו גר
 The word ושפטתם teaches that גירות must be done before a בית דין, and cannot be done privately.

2 תנו רבנן

ושפטתם צדק
 בין איש ובין אחיו ובין גרו
 מכאן אמר רבי יהודה

גר שנתגייר בבית דין הרי זה גר
 גר שנתגייר בינו לבין עצמו אינו גר

The word ושפטתם teaches that גירות must be done before a בית דין, and not privately

3 The Gemara proceeds to discuss a case where a איד claimed that he was an invalid גר:
 מעשה באחד שבא לפני רבי יהודה ואמר
 נתגיירתי ביני לבין עצמי
 I had converted privately, not before a בית דין.
 אמר לו רבי יהודה יש לך עדים
 Do you have witnesses to that effect?
 אמר ליה לאו
 He answered in the negative.
 Rebbe Yehuda asked him;
 יש לך בנים
 Do you have children?
 אמר ליה הן
 He answered in the positive.
 Upon which רבי יהודה told him;
 אמר לו נאמן אתה לפסול את עצמך
 You are believed to disqualify yourself, that you are an invalid גר - as Tosfos explain - based on
 שוויה אנפשיה חתיכה דאיסורא
 For example, he will not be allowed to marry a בת ישראל.
 However,
 ואי אתה נאמן לפסול את בניך
 You are not believed to disqualify your children - They will continue to be considered valid אידן.

3 מעשה באחד שבא לפני רבי יהודה ואמר...

יש לך עדים ?

נתגיירתי ביני לבין עצמי

אמר לו נאמן אתה לפסול את עצמך שוויה אנפשיה חתיכה דאיסורא ואי אתה נאמן לפסול את בניך

אמר הן

They will continue to be considered valid אידן

ואי אתה נאמן לפסול את בניך ?

כי את הבכור בן השנואה יכיר

יכירו לאחרים
 He shall make him known to others.

מכאן אמר רבי יהודה נאמן אדם לומר זה בני בכור וכשם שנאמן לומר זה בני בכור כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא

The Gemara challenges this;
 ומי אמר רבי יהודה אבנים לה מהימן והתניא
 The Braisa cites the פסוק regarding a בכור receiving two shares of his father's ירושה
 כי את הבכור בן השנואה יכיר
 The word יכיר teaches
 יכירו לאחרים
 He shall make him known to others.
 מכאן אמר רבי יהודה
 נאמן אדם לומר זה בני בכור
 A person is believed to identify one of his sons as the first-born.
 וכשם שנאמן לומר זה בני בכור
 כך נאמן לומר בני זה בן גרושה הוא או בן חלוצה הוא
 A father is likewise believed to identify one son as disqualified, as a חלל.
 This Braisa clearly contradicts the earlier quoted opinion of Rebbe Yehuda that he is NOT believed to disqualify his children?

4 The Gemara presents 2 answers
 One -
 אמר רב נחמן בר יצחק
 The second Braisa is speaking of a valid איד, who is indeed believed to disqualify his son. However, in the first Braisa רבי יהודה was telling him לדברך עובד כוכבים אתה ואין עדות לעובד כוכבים
 According to your words, you are a non-Jew, who is Halachically not a valid witness.

4 אמר רב נחמן בר יצחק

The second Braisa is speaking of a איד, who is indeed believed to disqualify his son.

The first Braisa was saying רבי יהודה לדברך עובד כוכבים אתה ואין עדות לעובד כוכבים
 According to you, you are a non-Jew, who is not a valid witness.

5 The second answer is;
 רבינא אמר
 Rebbe Yehuda, in the first Braisa, actually asked him יש לך בנים הן
 יש לך בני בנים הן
 Whether he had grandchildren - and therefore ruled;
 אמר לו נאמן אתה לפסול בניך ואי אתה נאמן לפסול בני בניך
 You are believed to disqualify your children - as taught in the second Braisa - because the Posuk of יכיר speaks only of one's children - but you are NOT believed to disqualify your grandchildren - for which we have no source in the Torah.

5 רבינא אמר

Rebbe Yehuda, in the first Braisa, actually asked him יש לך בנים - הן
 יש לך בני בנים - הן

Therefore Rav Yehuda ruled;
נאמן אתה לפסול בניך ואי אתה נאמן לפסול בני בניך
You are not believed to disqualify your grandchildren for which we have no source in the Torah

הלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק
 he is not believed even regarding his son because according to his words he is a גוי who is not believed regarding his grandchildren
 כל ארצות על בנו - ולא על בן בנו

The Gemara concludes:
 הלכתא כוותיה דרב נחמן בר יצחק
 We rule like the first answer in the above case of גירות, that he is not believed even regarding his son, because according to his words he is a גוי who is not believed regarding his grandchildren.
 As Rashi explains;
 דאין עדות לעובד כוכבים

והתניא כוותיה דרבינא
 ההוא לענין יכיר איתמר
 We rule like the second answer in the case of בן גרושה ובן חלוצה, that he is believed regarding his son, but he's not believed regarding his grandchildren.
 As Rashi explains;
 התורה האמינתו על בנו ולא על בן בנו
 ===

6 The Gemara proceeds to present a lengthy ברייתא that teaches the process of גירות:

תנו רבנן גר שבא להתגייר בזמן הזה

In today's times, if a non-Jew seeks to convert;

אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר

We tell him: Why do you want to convert? We discourage him by saying;

אי אתה יודע שישראל בזמן הזה

דוויים דחופים סחופים ומטורפין

ויסורין באין עליהם

Aren't you aware that the Jews are afflicted and oppressed, and great pain is inflicted upon them?

אם אומר יודע אני ואיני כדאי

And as Rashi adds;

ומי יתן ואזכה לכך

If he says; I am aware of all that, and I am presently not worthy to join them – nevertheless, if only I were worthy to join the Jewish People.

מקבלין אותו מיד

We accept him, and begin the process by informing him of 3 things:

ומודיעין אותו

מקצת מצות קלות

ומקצת מצות חמורות

We tell him about some of the less, and more stringent Mitzvos.

The Gemara explains that we do all this to dissuade a גר, because, as רבי חלבו said;

קשים גרים לישראל כספחת

The attachment of גרים is harmful to ישראל.

The ברייתא continues,

And, we inform him of

עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני

The Gemara explains, we tell him this because

הבן נח נהרג על פחות משה פרוטה

A בן נח is concerned about even a minute financial loss - and informing him of מצות in which he must give away some of his money might deter him from becoming a גר.

6 תנו רבנן – גר שבא להתגייר בזמן הזה

אומרים לו

מה ראית

שבאת להתגייר

We discourage him by saying...

אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים – דחופים – סחופים – ומטורפין

אם אומר

יודע אני – ואיני כדאי

ומי יתן ואזכה לכך

מקבלין אותו מיד

ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות

We do all this to dissuade a גר because רבי חלבו said
קשים גרים לישראל כספחת

ומודיעין אותו

עון לקט שכחה ופאה ומעשר עני

7 The *ברייתא* continues:
 ומודיעין אותו
 ענשן של מצות
 We inform him of the punishments for transgressing
 some of the *Mitzvos* - such as *כרת* for *חלב*, or *סקילה*
 for *חילול שבת*, in which he is not obligated now, as a
 non-Jew.
 וכשם שמודיעין אותו ענשן של מצות
 כך מודיעין אותו מתן שכר
 We also inform him of the great reward awaiting a *צדיק* in
עולם הבא, although the *איד* cannot receive much reward or
 punishment in *הזה*.
 However,
 ואין מרבין עליו
 ואין מדקדקין עליו
 We do not overwhelm him too much with the difficulties
 in being a *איד*
 And we don't go into all the details of the *הלכות*

 The *נעמי* points out that we learn this from the way
 dealt with *רות*, where it says;
 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה
 Once *Naomi* saw that *רות* was determined and sincere
 about *גירות*, she stopped dissuading her.

7

ומודיעין אותו
ענשן של מצות
וכשם שמודיעין אותו ענשן של מצות
כך מודיעין אותו מתן שכר
We also inform him of the great reward
awaiting a צדיק in עולם הבא
ואין מרבין עליו - ואין מדקדקין עליו
We do not overwhelm him too much
with the difficulties in being a איד
And we don't go into all the details of the הלכות
 { *We learn this from נעמי and רות*;
ותרא כי מתאמצת היא
ללכת אתה ותחדל לדבר אליה }

8 The *ברייתא* continues;
 קיבל
 מלין אותו מיד
 If he accepts it all, we perform a proper *מילה* as soon as
 possible, because
 שהויי מצוה לא משהינן
 A *Mitzvah* is not delayed.
 נתרפא
 מטבילין אותו מיד
 Once he heals we perform the immersion immediately:
 ושני תלמידי חכמים עומדים על גביו
 And as the *גמרא* amends the *Braisa* to say *שלשה*; three
טבילה, since a *Bais Din* of 3
 people is required for *גירות*.
 ומודיעין אותו
 מקצת מצות קלות
 ומקצת מצות חמורות
 As *Rashi* explains;
 דהשתא ע"י טבילה
 הוא נכנס לכלל גירות
 הלכך בשעת טבילת מצוה
 צריך לקבל עליו עול מצות
 Since *טבילה* is the conclusion of the *גירות*, he must once
 again accept upon himself the yoke of *Mitzvos*.
 טבל ועלה
 הרי הוא כישראל לכל דבריו
 And with that, he's a full-fledged *איד*.
 =====

8

נתרפא	קיבל
מלין אותו מיד	מטבילין אותו מיד
<i>ואין תלמידי חכמים</i>	<i>לפניי מצוה</i>
<i>עומדים על גביו</i>	<i>לא וקלפון</i>

ומודיעין אותו מקצת מצות קלות
ומקצת מצות חמורות
 דהשתא ע"י טבילה הוא נכנס לכלל גירות
 הלכך בשעת טבילת מצוה צריך לקבל עליו עול מצות
טבל ועלה
הרי הוא כישראל לכל דבריו

9 Before we proceed with the next ruling of the Braisa, it would be helpful to review that which we learned in the previous Daf that the גירות of an עבד משוחרר occurs over a two-step process.

Initially, when he becomes an עבד כנעני he must undergo טבילה לשם עבדות, to achieve the status of עבד כנעני - who is not completely an איד - He is מחוייב במצוות כאשה, but cannot marry a בת ישראל.

If, and when he is emancipated, he must undergo another טבילה לשם בן חורין

And he becomes a full-fledged איד - He's now מחוייב in ALL מצוות, and he can marry a בת ישראל.

Now, let's proceed with the conclusion of the Braisa:

אחד גר ואחד עבד משוחרר

The earlier described process of גירות must be followed by both a גר, AND an עבד משוחרר.

This Braisa holds,

עבד משוחרר צריך לקבל עול מצוות

However, the Gemara cites a Braisa which clearly states;

במה דברים אמורים בגר

אבל בעבד משוחרר

אין צריך לקבל

The Gemara answers

אמר רב ששת

לא קשיא

This is actually a Machlokes;

The 1st ברייתא is the opinion of the חכמים, and

The 2nd ברייתא is the opinion of רבי שמעון בן אלעזר

In the next דף the Gemara will elaborate on this Machlokes and their sources.

9 The עבד משוחרר of an גירות occurs over a two-step process

1

When he becomes an עבד כנעני he must undergo

טבילה לשם עבדות

He is then מחוייב

במצוות כאשה,

but may not marry

a בת ישראל

2

He must later undergo another

טבילה לשם בן חורין

to become a

full-fledged איד

He is then מחוייב in

all מצוות, and he may

marry a בת ישראל

אחד גר - ואחד עבד משוחרר

This Braisa holds,

עבד משוחרר צריך לקבל עול מצוות

חכמים

?

Another Braisa holds,

במה דברים אמורים בגר אבל בעבד משוחרר אין צריך לקבל

רבי שמעון בן אלעזר

אמר רב ששת לא קשיא